

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
OPIS PATENTOWY

EO4g 11/00

Nr 41600

Kl. 37 e,9/01

Edward Suszczyński
Gdańsk, Polska

Jan Brancewicz
Gdańsk, Polska

Deskowanie przestawne do betonów jednofrakcyjnych

Patent trwa od dnia 23 listopada 1957 r.

Istotą zagadnienia jest zaprojektowanie deskowań do projektu technicznego obiektu budowlanego wykonywanego metodą sypania ścian z betonu jednofrakcyjnego w gotowych deskowaniach przestawnych.

Sposób sypania ścian z betonów jednofrakcyjnych w deskowaniach przestawnych polega na ustawieniu deskowania ścian zewnętrznych i wewnętrznych z gotowych drewnianych płyt ramowych, układanych poziomo i przymocowanych do konstrukcji szkieletowej za pomocą zawleczek, łączących stykające się z sobą dwie płyty ramowe zaklinowane klinem drewnianym. Ramowe płyty drewniane układa się jedna na drugiej do otrzymania żądanej wysokości ściany. Według wynalazku zmienia się całkowicie ustrój konstrukcyjny deskowania ściany i sposób jej wykonania. Wyeliminowuje się konstrukcje szkieletu stalowego oraz sposoby umocowania płyt ramowych w ścianie. Drewniane płyty ramowe ustawia się pionowo na wysokość kondygnacji i łączy ze sobą w ścianie zewnętrznej i wewnętrznej za pomocą bolców stalowych, przechodzących przez ramę kon-

strukcji i usztywniających płyty, zaklinowanie klinem stalowym w otworze bolca. Usztywnienie ścian deskowania otrzymuje się przez przepuszczenie przez bolce płaskownika stalowego na stykach łączących dwie płyty z sobą. Płaskownik ten posiada otwory pozwalające regulować grubość projektowanych ścian zgodnie z wymogami technicznymi. Poza tym w celu usztywnienia górnych i dolnych obrzeży płyt ramowych w miejscu stykowym, zakłada się uchwyty z płaskownika stalowego i rozpira klinem drewnianym.

Rozwiązanie to pozwala na wykonywanie kilku typów elementów drewnianych pod względem wymiarowym, upraszcza montaż ścian deskowania, wydatnie zmniejszając pracochłonność montażową, ułatwia projektantowi wykonanie rysunków roboczych ścian montażowych, oraz ma swój wyraz ekonomiczny gdyż jest znacznie tańsze z uwagi na wyeliminowanie materiału /kątowniki stalowe/.

Żelazo i okucia zastosowane w deskowaniach mogą być wykonane z wszelkiego rodzaju odpadów nadających się na złom.

Na rysunku fig.1 przedstawia widok typowej drewnianej płyty ramowej, składającej się z drewnianej ramy usztywniającej 1, poszycia 2 z desek jednostronnie struganych i łączonych na wpust i pióro, otworów w ramie usztywniającej zabezpieczonych obustronnie przez umocowanie na wkrętach podkładki z blachy stalowej 3, z otworem przez który przechodzi boliec stalowy 5 łączący w całość dwie płyty ramowe, płaskownika 4 usztywniającego dwie ściany deskowań, w którym znajdują się wywiercone otwory w odstępach skrajnych 100 mm i osiowych 30,35 i 40 cm, a całkowita długość płaskownika wynosi 60 cm, bolca stalowego z główką spłaszczoną i otworem podłużnym, przez który przechodzi klin stalowy 6. Uchwyt górny i dolny 7 z płaskownika w kształcie litery L o dłuższym boku, który swą płaszczyzną obejmuje dwie płyty ramowe stykające się z sobą. Pomiedzy bok krótszy, a płyty zabija się klin drewniany 8 usztywniający je górą i dołem od przesunięcia się deskowania w kierunku pionowym. Fig. 2 przedstawia wycinek ustawionego deskowania ściany, fig.3 - przekrój poprzeczny zestawienia deskowań narożnika budynku, fig. 4 - schemat rzutu poziomego deskowań, przy czym dolna część rysunku - schematyczny układ płyt w ścianach z uwzględnieniem otworów.

Po wytrasowaniu ścian na płycie fundamentowej lub stropowej, właściwy montaż płyt zaczyna się od ustawienia narożników ściany zewnętrznej i wewnętrznej. Poszczególne płyty winny być przygotowane do montażu a więc wywiercone otwory w ramie, podkładki stalowe z blachy 2 mm 3 przykręcone na stałe w odstępach jednakowych do każdego rodzaju płyt. Odstępy te uzależnione są do wysokości kondygnacji. Przy wysokościach piwnicznych ca 2, 20 m, odstęp osiowy pomiędzy podkładkami a obrzeżem górnym i dolnym płyty wynosi 30 cm, pozostała długość dzielona jest na dwie równe części a na linii granicznej umowocuje się trzecią podkładkę. Rozparcie

ściany w danym przypadku wynosi 3-krotnie zamocowanie płaskownika na całej wysokości. Przy wysokościach pomieszczeń parterowych i pięter wynoszących ok. 2,84 m od górnej do dolnej powierzchni stropu, układ otworów górnego i dolnego jest analogiczny to znaczy 30 cm, pozostałą zaś część płyty dzieli się na 3 równe części i następne otwory z podkładkami umocowuje na liniach granicznych, rozparcie w tym przypadku jest 4-krotne. Po ustawieniu płyty zewnętrznej lub wewnętrznej w pozycji pionowej na styku obrzeża dolnego zakłada się uchwyt 2, następnie przez otwór w ramie płyty przesuwą się bolec 5, zakłada się na niego płaskownik rozpięający 4 i czynność tę powtarza się na wszystkich złączach; następnie dosuwa się drugą płytę i zaklinowuje się bolec klinami stalowymi 6, łącząc w ten sposób dwie płyty w całość. Po ułożeniu kilku płyt i wyrównaniu linii ściany zakłada się uchwyty górnych obrzeży płyt 2 i zaklinowuje klinami drewnianymi 8. Jako odmiana elementów deskowania zamiast podkładek z blachy może być zastosowany kątownik z otworem w jednej ze ścianek, przez który przechodzi bolec 5 o spłaszczonej główce.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e

1. Deskowanie przestawne do betonów jednofrakcyjnych, znamienne tym, że składa się z ramowych płyt drewnianych 1,2/, ustawianych pionowo w formie ścian, rozpartych płaskownikiem stalowym 4/, zamocowanym w złączu dwóch płyt 3,5,6/ oraz uchwytami 7/ z klinami 8/ górną i dolną.
2. Odmiana deskowania według zastrz. 1, znamienna tym, że zamiast otworu zabezpieczonego obustronnie podkładkami z blachy 3/ posiada przykręcony do ramy 1/ kątownik z otworem w jednej ze ścianek, przez który przechodzi bolec 5/ o spłaszczonej główce przylegającej bezpośrednio do ścianki kątownika.

E d w a r d S u s z c z y ń s k i

J a n B r a n c e w i c z